

Вяра

БОЖИЯТ ПРОМИСЪЛ ЗА ВСЕКИ ЧОВЕК



Преподобни Ефрем Сирин. Фреска в църквата Успение Богородично в Протат. Атон. Началото на XIV в.

Из "Псалтир на Свети Ефрем Сирин"

Веднъж родителите на св. Ефрем Сирин го изпратили по работа извън града. Увлечен в мечти и размисли, Ефрем замръкнал на полето. Един овчар го поканил да пренощува при него на открито при стадото му. Ефрем приел. Вечерта овчарят се напил и дълбоко заспал. През нощта дошли вълци и отвлели няколко овце. На сутринта пристигнали стопаните на стадото и като узнали за загубата, не повярвали, че е имало вълци, но обвинили Ефрем, че той е скроил открадването на овцете. Овчарят, за да не бъде обвинен от стопаните в немарливост, поддържал това обвинение. Закарали Ефрем при съдията. "Точно в това време, разказва Св Ефрем, докараха

някого, хванат в прелюбодеяние с една жена, която успяла да избяга. Съдията, като отложи разследването за друг път, нареди да откарат двама ни в затвора. Там сварихме един селянин, затворен за убийство. Но нито доведеният с мене беше прелюбодеец, нито селянинът убиец, както и аз - крадец на овце. Като доказателство за по делото на селянина беше докарано мъртвото тяло на убития, по моето дело - овчарят, а по делото на прелюбодееца - мъжът на виновната жена.

Изминали седем дни в мъчителна неизвестност. Това подействало твърде отрезвяващо върху впечатлителната душа на Ефрем. Сполетян от такова неочаквано нещастие, той неволно се самовгълбил и замислил над себе си. Мисълта за Божия Промисъл, която преди това тревожила душата му с известно съмнение, отново налегнала съзнанието му. Дали станалото с него е дело на сляп случай, или то има някакъв смисъл, някаква връзка с неговото минало, с неговите постъпки и мисли, или пък с неговото бъдеще?

Заспивайки с тези размисли през осмата нощ, Ефрем вижда на сън един непознат човек, който му казал: "Бъди благочестив и ще разбереш промисъла; припомни си всичко за каквото си мислил и каквото си правил, и ще разбереш, че както ти, така и тия люде не страдате несправедливо. Но няма да избегнат наказанието и виновните."

Като се събудил, Ефрем започнал напрегнато да си припомня всичко, каквото бил извършил преди това, и изведнъж се сетил, че не преди много време, минавайки една вечер наблизо край същото онова място, дето нощувал при овчаря, той видял кошара с крави; пазачът на кравите ги нямало там, и поради младежко лекомислие, търсещо да направи някоя пакостна шега, Ефрем изгонил от кошарата една от кравите; това била кравата на един бедняк: през нощта зверовете я изяли.

След като хубаво си припомнил тоя случай и му станало ясно за какво го наказва Бог, Ефрем разказал това на останалите. Подбудени от неговия пример, и те започнали да ровят своите постъпки, и да откриват греховете си. Селянинът разказал, че някога видял да се дави един човек в реката, и не му помогнал, въпреки че можел; а другият казал, че се присъединил към обвинителите на една жена, оклеветена в прелюбодеяние; това била една вдовица; нейните братя нарочно я обвинили в това, за да я лишат от бащиното ѝ наследство, част от което дали на този човек, за да свидетелствува против нея, по предварително споразумение.

Като изслушал тия признания, Ефрем започнал силно да се съкрушава и разкайва, защото видял безспорно доказателство за Божия справедлив Промисъл...

В голямо съкрушение Ефрем се молел на Бога да бъде освободен, като дал обет целия си останал живот да посвети на покаяние. След известно врем, насън, непознатият му казал: "Утре ще бъдеш освободен." След разпита на следващия ден, овчарят неочаквано направил признание за истинността на случката и така Ефрем бил освободен от затвора, както и останалите които били задържани несправедливо, чиито лъжесвидетели също признали вината си.

Същата нощ Ефрем видял насън Непознатия, който го предупредил занапред строго да внимава и да не забравя, защото има едно Око, което всичко вижда и за всичко държи сметка.

Верен на дадения в затвора обет, Ефрем станал монах, който **денем и нощем оплаквал греховете си и се поучавал в Словото Божие.**

{{_LINK1_}}

